

Rodna Gruda

Maček v Berlinu

Cat in Berlin

Objavljeno dne/Published on: 01.10.2015

Avtor članka/Article Author: Vesna Vukšinič Zmaić Foto: Lasten arhiv in FB - Cat in Berlin

Ime mu je Max. Pred leti je šel iz zavetišča z brki in repom v svet in postal zvezda. Lahko bi bila pravljica, a gre za resnično zgodbo. Za to je kriva njegova lastnica Tjaša Storm, ki ga je odpeljala v Berlin in lahko bi rekli, da zaradi Maxa naredila modno znamko – Cat in Berlin. Korošica se v Berlinu počuti kot doma in videti je, da se v manekenskih vodah dobro znajde tudi Max. Na instagramu ima 100.000 sledilcev. Ne kaže, da se bosta vrnila v Slovenijo.

His name is Max. Years ago he followed his whiskers abroad and became a star. It's not a fairy tale but rather a true story. It's all because of his owner Tjaša Storm, originally from the Slovenian Carintia, who took him to Berlin where she started her own cat fashion brand called Cat in Berlin. Max seems to be a born model - he already has 100,000 followers on Instagram. Tjaša feels right at home in Berlin so it doesn't seem like they're returning to Slovenia anytime soon.

Tjašo sem ujela na obisku v Sloveniji, kar se ne zgodi prav pogosto. Z možem sta se odločila, da si bosta tokrat vzela enotedenski oddih, stran od računalnikov in svetovnega spleta preko katerega poslujeta na zanimiv in kreativen način.

Tjaša v kakšnem okolju si odraščala, kaj te je zaznamovalo?

Prihajam iz Koroške, kjer sem odraščala v majhnem kraju. Imam starejšega brata in v družini sem bila vedno obdana s fanti.

Je to, da si živela na meji z Avstrijo, kakorkoli vplivalo nate? Zagotovo si se naučila tudi nemškega jezika.

Z Avstrijo nisem imela posebnega stika, tja smo hodili večkrat le nakupovat. Tam imamo sicer tudi sorodnike, vendar se z njimi nismo nikoli pogosto srečevali. Nemščina mi je bila kot jezik vedno blizu, česar pa za moje prijatelje in znance ne morem reči. Učila sem se jo še preden sem šla v šolo in vedno gledala nemške programe na televiziji, nato pa sem z učenjem nemščine nadaljevala skozi vso osnovno šolo. V osmem razredu sem dosegla zlato priznanje, v gimnaziji pa sem se odločila za dva prva jezika. Nekako mi je vedno ležala. V času obiskovanja moje osnovne šole, kjer sta bila dva paralelna razreda, je imel naš razred kot obvezen jezik angleščino, drug pa nemščino. Kolikor mi je znano, je danes obvezna le angleščina. Nasploh veliko starejših ljudi nemški jezik razume zelo dobro, mlajši pa slabo. Čeprav smo zelo blizu meje, je splošno razumevanje zelo slabo. Sploh sedaj, ko imam po naključju Nemca za moža, pa večina misli, da je moje znanje jezika dobro zgolj zaradi njega, vendar temu ni tako. Za nekaj je bilo očitno dobro! (smeh)

Skupaj sva študirali novinarstvo na fakulteti v Ljubljani, kako to, da nisi poiskala študija v Avstriji?

O tem nikoli nisem niti razmišljala!

Koroško zaznamuje bogata zgodovina boja za ohranjanje slovenske narodne celovitosti - kako se je to čutilo v tvoji generaciji. Je zavednost bolj prisotna ali je prej obratno zaradi pomanjkanja zaposlitev v Sloveniji.

Res je, Koroška ima posebno zgodovino, a tega ni bilo čutiti v moji generaciji. Ta čas so doživeli predvsem naši stari starši in starši. Naša generacija je imela z vojno zgodovino zelo malo stika, sedanje generacije še manj. Da bi bili bolj ali manj zavedni ne morem reči. Zaradi trenutne situacije na Koroškem, kjer veliko ljudi nima služb, se jih vse več odloča za delo ali življenje v Avstriji. S situacijo v Sloveniji in (ne)razvojem Koroške so ljudje povsem nezadovoljni.

Kaj je tebe potegnilo v svet?

Že od nekdaj sem si želela živeti v tujini. Vedno so me zanimali različni jeziki in tuje države. Slovenija se mi je vedno zdela premajhna. Slučajno sem spoznala moža, ki je sicer Nemec, a takrat ni živel v Nemčiji. Zaradi mene je se preselil v Slovenijo in že zaradi njegove službe je bilo jasno, da je to le začasna rešitev in da tukaj ne želiva ostati. Med študijem sem veliko delala v novinarstvu in potovala, zato sem želela študij čim prej zaključiti in nato oditi v tujino. To sem tudi storila in se mesec po zaključku izpitov magistrskega študija preselila v Berlin. Na daljavo sem oddala magistrsko nalogo in nato zaključila magistrski študij. Kam se bom preselila, še mesec ali dva pred selitvijo nisem točno vedela. Imela sva nekaj opcij, a sva se na koncu odločila za Berlin, saj je združeval to, kar sva si želela. Berlin ponuja veliko možnosti. Tukaj se dobro počutiva, a ga ne nujno vidiva kot končno postajo. Imava službi, ki ju lahko opravljava v različnih državah, angleščina pa je univerzalni jezik. Čeprav živiva v Nemčiji, poznavava zelo malo Nemcev, znance imava iz celega sveta. Mož v službi govori izključno angleško in tudi primarni trg Cat in Berlin ni Nemčija. Produkte prodajamo po celem svetu in vse počnemo v angleškem jeziku. Svet je danes zelo majhen.

Zakaj te je pritegnil študij novinarstva in ne kakšna bolj kreativna smer?

Če bi mi to vprašanje zastavila na začetku osnovne šole, bi ti zagotovo odgovorila, da bom nekoč veterinarica. To sem si takrat res želela, saj sem bila od nekdaj obsedena z živalmi. Potem so prišli drugi predmeti kot so biologija, kemija ipd. in hitro sem ugotovila, da sama ljubezen do živali nekako ni dovolj. Vedno bolj so me začele zanimati kreativne smeri in jeziki, zato sem se med srednjo šolo odločala med novinarstvom in drugimi smermi na Fakulteti za družbene vede.

Je za idejo o ustvarjanju kravat za mačke kriv tvoj maček Max?

Ideja je nastala spontano. Cat in Berlin je nastal sočasno s pojavljanjem Maxa na Instagramu. Ustvariti sem želela produkte, ki ne izhajajo iz masovne produkcije, stojijo za kvaliteto in postavljajo dizajn ter estetiko na pomembno mesto – vse od produkta do embalaže. Kot lastnika mačka sva bila z možem vedno na preži za zanimivimi izdelki, ki bi vsaj v določeni meri zadostili najini želji po oblikovanju. Kljub vse večji ponudbi v trgovinah in na spletu, je bil takšen izbor še vedno relativno majhen. V kratkem času je Max prejel ogromno novih sledilcev in z dnevnim fotografiranjem se je porodila ideja o dodatkih, ki sem jo sicer imela že nekaj časa. Nikoli ga nisva želela oblačiti v kostume, zato sva iskala alternativo. Našla sva jo v metuljčkih, ki ga ne ovirajo, izgledajo super in v trenutku navdušijo vsakega lastnika mačke. Idealna kombinacija. Ko sva ugotovila, da majhna ponudba metuljčkov sicer obstaja, vendar le v obliki poceni približkov, je bilo jasno, da idejo nadgradiva in začneva izdelovati kvalitetne klasične metuljčke za živali. Danes je na trgu ogromno metuljčkov za živali, vendar so naši še vedno edini pravi klasični metuljčki! Po prvih poskusih sta bila odziv in podpora preko socialnih omrežij večja, kot sva kadarkoli pričakovala.

Rada imam vse živali, vendar sem že kot majhna doma imela samo mačke. Vedno sem si želela psa, vendar mi ga starši niso dovolili. Ko sem bila v srednji šoli, smo se zanj le odločili, vendar sem se takrat že skoraj odselila. Ko sem odšla študirat v Ljubljano, sva takoj posvojila Maxa iz ljubljanskega zavetišča. Nato se je z nama tudi odselil v Nemčijo.

Tvoje mačje kravate so moderne vse od Nemčije do Kitajske in ZDA. Kaj bi lahko rekla o ljudeh »mačkoljubcih«? Tisti, ki nimamo mačk – imamo o njih zelo stereotipne predstave. Jih bi lahko kako opisala?

Predsodki o »crazy cat ladies«, ki so samske in obsedene z mačkami, so zares le predsodki. Stranke prihajajo iz celega sveta in preko CIB sem spoznala že ogromno najrazličnejših ljudi. Ljubezen do živali nas povezuje, ne glede na to, kaj počnemo ali od kod prihajamo. Kar so parki že od nekdaj za ljubitelje psov, je internet danes za

lastnike mačk. Platforma, kjer lahko njihove vragolije v trenutku dokaj uspešno delijo z ogromno publiko na socialnih omrežjih, je široka, saj fenomen mačk na spletu ni nič novega. Tovrstne vsebine že od zdavnaj sodijo med najbolj klikane na internetu.

Kdo šiva tvoje kravate? Imaš celo ekipo ali si sama za vse?

Vse izdelke izdelujem sama, imam pa nekoga, ki mi tu in tam pomaga. Pri razvoju logotipa in drugih stvari, povezanih z oblikovanjem, sodelujem z oblikovalci in agencijami iz Amsterdama, Berlina in Amerike. Na voljo so metuljčki, kravate, rutice in igrače.

Ali razmišljaš v smeri razširjanja produktov?

V tem trenutku se ukvarjam z linijo za moške in drugimi novimi produkti, ki bodo kmalu na voljo.

Si del mlade kreativne delovne in podjetne »pop up« generacije? Takšne, ki bi lahko Slovenijo iz krize dvignila na noge, vendar se je odselila v svet.

V Sloveniji verjetno česa takega ne bi nikoli začela in potem tudi nadaljevala iz različnih razlogov. Manjkalo bi mi motivacije, pozitivizma in ljudi, s katerimi bi lahko sodelovala. Tudi dostop do blaga in drugih materialov je v Berlinu lažji, pa še večja izbira je. Trendi se tukaj hitreje razvijajo in uveljavijo. Tudi Instagram, preko katerega se je vse začelo pred skoraj tremi leti, se je v Sloveniji začel uveljavljati šele v zadnjem letu oz. kasneje.

Kako vidiš sama sebe? Kje se vidiš čez deset let?

To bi tudi sama rada vedela. Življenje jemljem spontano in najboljše stvari se včasih zgodijo, ko o njih niti ne razmišljaš. Zanima me ogromno stvari in z veseljem odkrivam nove države. Ne morem si predstavljati, da bi celo življenje živela v istem kraju. Svet je preprosto prevelik, da ne bi vsaj za nekaj časa izkusil nekaj novega. Ne obsojam nikogar, ki mu to ustreza, vendar zame ne pride v poštev. Način življenja, kakršnega sem si želela pri dvajsetih, je drugačen od tistega, ki si ga morda želim pri tridesetih ali petdesetih. Skozi življenje se spreminjamo in učimo. Svoj življenjski slog želim temu prilagoditi. To je na dolgi rok, zlasti v mladosti, v večjem mestu lažje. Če mi Berlin ne bo ustrezal, se bom preselila drugam. Ne vem, kaj točno bova z mojem počela ali kje bova živela, saj se na področju novih medijev in informatike stvari izjemno hitro spreminjajo in razvijajo. Morda bova v Berlinu, morda kje drugje.

Berlin. Kako te je sprejelo mesto in ti njega?

Berlin je multikulturno in kreativno mesto. Identiteto išče med zgodovino, nostalgijo in moderno metropolo. Nepredstavljivo je, da je, še ne tako dolgo nazaj, sredi mesta potekala meja in da ljudje DDR niso smeli zapustiti. Zlasti danes, ko si v 24. urah lahko kjerkoli na svetu. Ne glede na interese, tukaj najdeš vse, karkoli te zanima, in živiš kot ti ustreza. Nasploh do sedaj nimam slabih izkušenj. Všeč mi je, da je mesto nenehno v gibanju, neprestano se spreminja in stremi v prihodnost. Vedno odkriješ nekaj novega, naj bo to v predelu, kjer še nikoli nisi bil, ali v sosednji ulici.

Včasih je v Berlinu delovalo zelo močno slovensko društvo. Ali kdaj začutiš željo po tem, da bi se pogovarjala ali družila s Slovenci? Poznaš koga v Berlinu, ki je iz Slovenije?

Po pravici povedano, ne. Pred kratkim se je v Berlin preselila sorodnica, sicer pa ne poznam Slovencev v Berlinu. Z njimi niti ne iščem kontakta.

Kako pogosto si v Sloveniji in kako vzdržuješ stike z domačimi in prijatelji? Ali spremljaš dogodke v Sloveniji?

V Slovenijo prihajam zelo redko, nekje enkrat na leto. Z domačimi in prijatelji komuniciram redno preko interneta. Tudi veliko prijateljev ne živi več v Sloveniji, zato internet briše razdalje in vzdržuje prijateljstva. Že dolgo ne spremljam več dogajanja v Sloveniji. Na začetku sem slovenske medije še spremljala, danes pa zelo redko odprem kakšno slovensko spletno stran.

Kaj misliš o novem valu odseljevanja mladih Slovencev v svet?

Mladi iščejo nove izzive in možnosti, ki jih v Sloveniji ne vidijo. Želijo odkriti in doživeti svet. Stvari so v Sloveniji pač zelo omejene, ne glede na to, na katerem področju deluješ.

Iz pogovora sem razumela, da ne razmišljaš o vrnitvi v Slovenijo. Mogoče pa vendarle pogrešaš kaj, kar te spomni na Slovenijo?

Tisto, kar v tujini pogrešam, je lepše vreme, sploh izrazitejši letni časi. V Berlinu ni tako toplih poletnih dni kot v Sloveniji. Čeprav se nad letošnjim poletjem ne morem pritoževati, ker je bilo v primerjavi s preteklimi fantastično, so zime veliko bolj mrzle kot v Sloveniji. Po številkah ni velike razlike, je pa občutena temperatura veliko, veliko nižja. Jesenski in zimski čas je obupen. Pa tudi razdalje! V Sloveniji si lahko v eni uri na drugi lokaciji v povsem drugačni in lepi pokrajini ali celo v drugi državi. Tukaj v eni uri ne prideš daleč.

Se čutiš kot Slovenka ali Evropejka?

Evropejka. (smeh)

Tjašino in Maxovo spletno stran si ogledate na tej povezavi <http://catinberlin.com/>

Tjaša Storm, ustanoviteljica in idejna ter kreativna voditeljica modne znamke Cat in Berlin. In Maxova skrbnica.

Max kot pristen mehiški mačkorino!

Priden Max, preden se zapodi za CATNIP.

Max za Valentinovo.

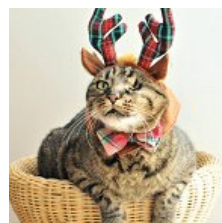
Tako je Mini narisal oboževalec CIB

Max - oboževan in spoštovan gospod od mlajše gospodične Mini.

Tako razmišljamo vsi, ki nimamo mačk. Maxi razpoložen za hec.

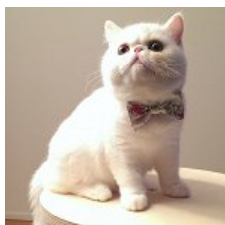
Simpatije so neizbežne.

Tudi MAX se ob ponedeljkih dolgočasi.

Radovedni muc.

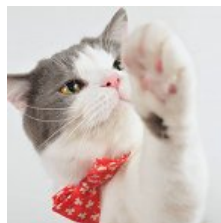
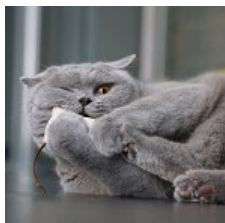
Attilio iz Švice.

Meoli iz ZDA

JB iz Japonske

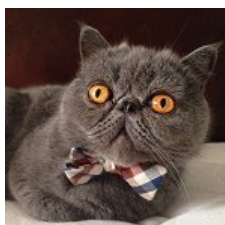

Še zapriseženi ljubitelji psov se raznežimo ob pogledu na tega mačkona.

Ja, tako si predstavljamo shrambo ljubiteljev mačk!

Za vse, ki imamo radi mačke na risbah.

Priložnostna kravata na dan Sv. Patrika.

Tidisu iz ZDA

Niclas

Za Veliko noč se mački napravijo v stilu.